

The review of crimes against foreign tourists: The case of Marmaris

Yabancı turistlere yönelik işlenen suçların incelenmesi: Marmaris Örneği

Gökhan Ayazlar¹
Taylan Işık²

Abstract

The relationship between tourism and crime has long been interested by researchers from various points of views. The present study addresses the crimes committed against tourists from overseas and aims to investigate based on the questions prepared with regard to the relevant literature. Study data, on the special permission issued by the Marmaris Chief Public Prosecutor Office, was collected in Marmaris County through document review method. Collected research data includes crimes committed against tourists in the period between 2011 and 2014. According to research findings covering tourists visiting Marmaris County from foreign countries, it was determined that females, 25-59 age group, employed ones, singles, and Britons were in higher risk group compared with other classification groups. Moreover, whereas these findings suggest that the most frequently crimes committed against tourists are robbery, injury, violation of immunity of residence and sexual assault, they are mostly experienced in June, July, August, and September months. The relationship between number of crimes committed against tourists and number of incoming tourists was investigated. It is expected that study results will be beneficent for destination managers and marketing professionals. Finally, theoretical and practical consequences of findings obtained in the study were discussed.

Özet

Turizm ve suç arasındaki ilişki, sunduğu farklı bakış açıları ile uzun bir süredir araştırmacıların ilgi alanı içerisinde. Bu çalışmanın amacı yabancı turistlere yönelik olarak işlenen suçları, literatüre bağlı olarak oluşturulan sorular kapsamında incelemektir. Çalışma verileri Marmaris Cumhuriyet Başsavcılığından alınan özel izinle, doküman inceleme yöntemiyle Marmaris'te toplanmıştır. Veriler 2011-2014 yıllarına ait turistlere yönelik olarak işlenen suçları içermektedir. Araştırma bulgularına göre Marmaris'e gelen yabancı turistlerden kadınların, 25-59 yaş aralığındakilerin, çalışanların, bekâr olanların ve İngilizlerin suçla karşılaşma olasılıkları karşılaştırıldıkları diğer gruplara göre daha yüksektir. Ayrıca araştırma kapsamında elde edilen bulgulara göre turistlere yönelik en fazla işlenen suçlar hırsızlık, yaralama, konut dokunulmazlığının ihlali ve cinsel saldırı olarak belirlenmiştir. En fazla suç işlenen aylar ise Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları olmuştur. Turistlere yönelik işlenen suç sayısı ile gelen turist sayısı arasındaki ilişki elde edilen bulgular ve literatür ışığında değerlendirilmiştir. Çalışma sonuçlarının destinasyon yöneticileri ve pazarlama uzmanları için fayda sağlaması beklenmektedir. Çalışmada elde edilen bulguların teorik ve pratik sonuçları tartışılmaktadır.

¹ Assist. Prof. Dr., Mugla Sıtkı Kocman University, Faculty of Tourism, Travel Management Department, gokhanayazlar@gmail.com

² M.A., Editor, Marmaris Courthouse, ua.taylan@hotmail.com

Keywords: Crime; Security; Foreign Tourist; **Anahtar Kelimeler:** Suç; Güvenlik; Yabancı Turist; Destinasyon; Marmaris.

[\(Extended English abstract is at the end of this document\)](#)

1. Giriş

Turistlerin bir destinasyonu ziyaretlerine yönelik olarak karar verme sürecini etkileyen çok sayıda dışsal ve içsel faktörler yer almaktadır. Bu faktörler arasında yer alan ekonomik koşullar, ulaşılabilirlik, iklim koşulları, tüketici eğilimindeki değişiklikler ile birlikte pazarlama uzmanlarının ilgi alanına giren diğer itici ve çekici faktörler araştırmacılar tarafından sıklıkla dile getirilmektedir. Bunların yanı sıra uzun bir süredir araştırmacıların dikkatini çeken bir diğer konu da turistlerin güvenlik algısıdır. Turizm ve suç arasındaki ilişki turistlerin güvenlik algısında etkili faktörlerden birisi olarak gösterilmektedir. Araştırmacıların elde ettiği bulgular özellikle turistik destinasyon yöneticileri açısından oldukça önemli bir durumu göz önüne sermektedir; turistik destinasyonlarda işlenen suçlar turizm talebini doğrudan etkilemektedir (Pizam 1999; Tunç ve Sevin 1999; Levantis ve Gani 2000; George 2003; Ajagunna 2006; Tang 2010).

Turizm literatüründe turistin güvenlik algısının bir destinasyonu ziyaret edip etmeyeceğine yönelik kararında önemli bir etkiye sahip olduğuna dair çok sayıda çalışma bulunmaktadır (Maser ve Weiermair 1998; Sönmez ve Graefe 1998; Barker ve Page 2002; George 2003; Floyd vd. 2003; Neumayer 2004; Kozak vd. 2007; Slevitch ve Sharma 2008; Fletcher ve Morakabati 2008; Fuchs ve Reichel 2011; Seabra vd. 2013; Tarlow 2014; Woosnam vd. 2015). Dolayısıyla kamu ve özel sektör yöneticilerinin güvenlik konusunun önemini farkında olup, destinasyona ait güvenlik algısını yüksek tutacak faaliyetlerde bulunması oldukça önemli görülmektedir. Chesney-Lind ve Lind (1986) bir destinasyonu ziyarete gelen turistlerin yöre halkına göre daha fazla suça maruz kaldığını ifade etmektedirler. Başka bir çalışmada Albuquerque ve McElroy (1999) tarafından benzer sonuçlara ulaşılması turizm ve suç arasındaki ilişkide ziyaretçilerin yerel halka göre daha fazla tehdit altında olduklarını göstermektedir. Turistlerin güvenlik algısının, daha önce gitmiş oldukları diğer destinasyon tecrübelerinin farklı kültürler ve demografik özellikler için aynı seviyede olup olmadığı da araştırmacılar tarafından cevaplanması gereken bir başka soru olarak düşünülmüştür. Turistlerin kültürel farklılıklarının (Reisinger ve Mavondo 2006; Park ve Reisinger 2010), demografik özelliklerinin (Gibson ve Yiannakis 2002; Reichel vd. 2007; Schroeder vd. 2013), eğitim düzeyi ve gelirlerinin (Floyd ve Pennington-Gray 2004; Sönmez ve Graefe 1998), güvenlik algısında dikkate alınması gereken konular olduğu yapılan araştırmalarda açıkça ortaya konulmuştur.

Turizm alanındaki araştırmalar turistlerin suç ve güvenlikle ilgili konuları, seyahat planlarını yaparken önemli göstergeler olarak belirlediklerini göstermektedir. Dolayısıyla turistik destinasyonlarda turistlere yönelik olarak işlenen suç oranının, destinasyon ziyareti ile ilgili alınacak karar üzerinde etkili olacağı söylenebilir. (Mawby 2000). Bu çalışma Türkiye'nin en fazla turist kabul eden üçüncü ili olan Muğla'nın, önemli destinasyonlarından birisi olan Marmaris'te yürütülmüştür. Yabancı turistlerin destinasyon seçiminde güvenlik algısının önemi literatürde çok sayıda araştırmacı tarafından vurgulanmaktadır. Ancak bu güvenlik algısının oluşmasında en önemli veri olan yabancı turistlere yönelik işlenen suçlar kapsamında literatürde az sayıda çalışma bulunmaktadır. Önceki çalışmalar genelde yabancı turistlerin suç bağlamında güvenlik algısını belirlemeye yöneliktir. Birkaç çalışmada polisten veriler alınarak yabancı turistlerin maruz kaldığı suçlar incelenmiştir. Dolayısıyla bu çalışmanın özgün tarafının Marmaris Cumhuriyet Savcılığından özel izinle alınan gerçek suç verileri üzerinden incelemeyi yapması olduğu söylenebilir. Bu çalışmanın temel amacı Marmaris'e gelen yabancı turistlere yönelik işlenen suçları incelemektir.

2. Literatür

Cohen ve Felson (1979) geliştirdikleri rutin aktiviteler teorisi ile insanların günlük rutinleri dışına çıkmaları ile suç oranındaki artış arasında bir ilişki olduğunu iddia etmektedirler. Yani bireyin sürekli yaşadığı yerin dışına çıkması davranışlarında bazı değişimlere neden olabilmektedir. Rutin aktiviteler teorisine göre suçun ortaya çıkabilmesi üç koşulla açıklanmıştır: (1) uygun bir kurban veya hedef, (2) motive olmuş bir saldırgan ve (3) kurbanı saldırgandan koruyacak olan etkili bir durumun olmayışı veya yetersiz oluşu. Boakye (2010) sürekli yaşadığı yerin dışına çıkan turistin rutin aktiviteler teorisine göre suçu ortaya çıkartan üç koşul arasındaki uygun bir kurban koşulunu ortaya çıkardığını ifade etmektedir. Motive olmuş bir saldırgan için bölgeyi tanımayan yabancı ziyaretçiler tam olarak aradıkları hedefi oluşturmaktadırlar. Destinasyondaki yabancı ziyaretçi yoğunluğuna yönelik koruyucu tedbirlerin yetersizliği de ortaya çıktığında suç oranında artış kaçınılmaz bir sonuç haline gelecektir. Rutin aktiviteler teorisinin bu yaklaşımı turistik destinasyondaki suç oranının artışı kolayca formüle edebilmektedir. White (2015) ortalama bir turistin yabancı olduğu destinasyonda şahit olacağı bir suç girişimi karşısında, olaya karışmama eğilimi göstereceğini ifade ederek, destinasyondaki turist sayısının fazlalığının suç oranına etkisini farklı bir bakış açısıyla değerlendirmektedir. Suç girişimi karşısında kolay hedef olan turist, başkasına yönelik bir suç girişimine şahit olduğunda önleyici veya araya girici yönde bir davranış sergilememektedir.

Turizm literatüründe turizmin olumsuz toplumsal etkileri sıralanırken çeşitli araştırmacılar tarafından suç oranında artışa neden olduğu ifade edilmektedir. Turizmin bir taraftan suç artışına neden olurken diğer taraftan suç oranının artmasından olumsuz etkilenmesi oldukça ilgi çekicidir. Araştırmacılar bu ilgi çekici alandaki turizm-suç ilişkisini farklı bakış açılarıyla ele almaktadırlar. Brunt vd. (2000) turizm ve suç arasındaki ilişki üzerine çalışan araştırmacıların ilgi alanlarını altı kategoride değerlendirmektedir; suç oranının yüksek olduğu alanlar olarak turizm alanları; kurban olarak turistler; saldırgan olarak turistler; turizmin sapkın ve illegal davranışları artırması üzerindeki etkisi; terörizm ve turizm; turizm ve suç ile ilgili alınan önlemler. George (2010) bu sınıflandırmaya yerel halkın ve turistlerin suç algısını da ekleyerek yedinci bir kategori olduğunu ifade etmektedir.

Bir başka çalışmada Ryan (1993) turizm ve suç arasındaki tipolojisini beş senaryo üzerinden kurgulamaktadır. Birinci senaryoda turist, destinasyonun yapısından kaynaklı durumda suçun tesadüfi kurbanı durumundadır. Bu bölgeler genelde turizm bölgeleri değildir ve suçlar çoğunlukla yöre halkına yönelik olarak işlenmektedir. İkinci senaryoda olayın geçtiği yer zaten suçlular tarafından kullanılıyordur. Turistik bölgelerin eğlence kültürüne dönük yapısı bu durumun kendiliğinden ortaya çıkmasına sebebiyet verebilir. Burada kurbanlar özellikle turistler değildir. Üçüncü senaryoda ise bölgenin turistleri kolay kurbanlar olarak belirleyen suçlular tarafından seçilmesi durumu söz konusudur. Bu bölge turistlerin sadece kurban olarak değil suçlu olarak da görülebildiği destinasyonları tanımlar. Her iki durumda da suçun kısmen organize olmadığı söylenebilir. Bireysel ya da küçük gruplar tarafından işlenen suçlar ise çoğunlukla fırsatçılık yaparak bir fayda elde etme beklentisiyle gerçekleştirilmektedir. Dördüncü senaryoda suçlar turistin talebi ile ortaya çıkmaktadır. Sürekli yaşadığı yerin dışına çıkan turist, sapkın veya liminoid davranışları için ziyaret ettiği destinasyonu uygun bir ortam olarak görür. Turistin bu beklentisi uyuşturucu satıcılarında, fahişelik yapanlarda ve yasal olmayan eğlence organizasyonlarının artışı beraberinde getirir. Son senaryo ise turistin ve turistik destinasyonun doğrudan hedef alındığı durumları açıklar. Organize suç örgütleri ve terörist gruplar farklı beklentilerine karşılık bulabilmek için turistleri ve destinasyonları kendilerine hedef olarak belirlerler.

Turistlere yönelik suçların incelendiği çalışmalarda terör kaynaklı suçların da aynı kapsamda değerlendirildiği çalışmalar bulunmaktadır. Ancak bazı araştırmacılar terör ve suç konularının birbirlerinden ayrılması gereken kavramlar olduğunu dile getirmektedirler. Örneğin Tarlow (2002) suç davranışı ve terörizmin farklı yönlerine dikkat çekmektedir (Tablo 1). Bu farklılığa temel olarak da her iki durumun farklı sosyal rahatsızlıklardan kaynaklanmasını

göstermektedir. Teröristler amaçları uğruna hayatlarını riske atmaktan veya ölmekten çekinmezler. Suçluların önceliği ise yaptıkları işten kişisel fayda sağlamaktır. Teröristler politik bir kaos oluşturup medyanın dikkatini çekmeye çalışırken suçlular ise kimse tarafından fark edilme amacını taşımazlar. Bununla birlikte farklı sosyal kaynaklardan beslenseler de turizm hareketlerine olan olumsuz etkilerinin birbirlerine benzerlik gösterdiğini de gözden kaçırmamak gerekmektedir.

Tablo.1 Turizm suçları ve terörizm arasındaki önemli farklılıklar

	<i>Suç</i>	<i>Terörizm</i>
Amaç	Genellikle ekonomik veya sosyal fayda	Bir amaç uğruna tanınma ve bazen de sempati edinme
Genel kurban tipi	Suçlu tarafından tanınan birsidir veya ekonomik gücü için seçilir	Rasgele seçilirler. Kaç kişinin öldüğü bazen önemli bazen de önemsizdir
Kullanılan savunma	Sıklıkla tepkisel, raporlara dayalı	Radar detektörü gibi bazı önceden tahmin cihazları
Siyasi ideoloji	Genellikle yok	Robin Hood modeli
Tanıtım	Genellikle yerel nadiren uluslararası haberler	Neredeyse her zaman dünya çapında
Turizm endüstrisindeki en ortak biçimler	Davranış bozukluğu Hırsızlık Cinsel saldırı	İç terörizm Uluslararası terörizm Bombalı eylemler
İstatistiksel kesinlik	Oldukça düşüktür, çoğu durumlarda seyahat ve turizm endüstrisinde bu tarz bilgiler saklanır	Bilgiyi saklamak neredeyse imkânsızdır. Sayılar ve raporlar kesinlik içermektedir
Bölge turizm endüstrisine olan olumsuz etki süresi	Çoğu durumlarda kısa dönemlidir	Çoğu durumlarda olumlu bir imaj oluşturulana kadar uzun vadelidir
Düzeltilme stratejileri	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Seyahatçilerin kısa dönem hafızaları varsayımıyla yeni pazarlama planları yapılır ✓ Olasılık ideali: sizin başınıza gelmeyecek ✓ Elden geldiğince bilgiyi gizlemek 	<ul style="list-style-type: none"> ✓ Merhamet gösterisi ✓ Durumu kabul etmek ve kontrol altında olduğunu göstermek ✓ Gözlenebilir güvenlik önlemlerinin seviyesini artırmak ✓ Turizm, terörizm ve müşteri hizmetleri konularında yüksek eğitimli güvenlik personeli

Kaynak: Tarlow 2002:134-135

Turistik bir alan, suç temelinde güvenlikle ilgili yaşanan olayların etkilerini destinasyon, turist davranışı ve turizm işletmeleri düzeylerinde hisseder. Turistik bir destinasyonda yaşanan güvenlik sorunlarının destinasyon imajı ve turist davranışlarına olan negatif etkisinin, o bölgede faaliyette bulunan turizm işletmelerine de yansması kaçınılmazdır. Yapılan çoğu araştırmalardaki örneklerde suç konusu, turistlerin risk algısında değişikliğe neden olmuş ve bu durum da seyahat kararlarını etkilemiştir. Bu etkiler rezervasyon yapılan bir seyahatin iptal edilmesi, güvenlik konusunda bir olumsuzluk yaşanan destinasyona seyahat planlamaktan kaçınılması veya o destinasyondan daha güvenli bir destinasyona gidilmesi ya da eve dönülmesi şeklinde görülmektedir. Bu yaklaşıma göre turistlere yönelik işlenen suçların oluşturabileceği etkileri destinasyon, turist davranışı ve turizm işletmeleri boyutlarında ele almak gerekmektedir (Tablo 2).

Tablo 2. Turistlere yönelik işlenen suçların etki alanları

<i>Destinasyon</i>	<i>Turist Davranışı</i>	<i>Turizm İşletmeleri</i>
✓ İmaj olumsuz etkilenir	✓ Güvenli destinasyonlar tercih edilir	✓ İşletme maliyetleri artar ve bütçeler küçülür
✓ Varış sayısı düşer	✓ Risk algısı ve risk tolerans düzeyi şekillenir	✓ Yatırımlar azalır
✓ Gelirlerde düşüş ve ekonomik durgunluk ortaya çıkar	✓ Olumsuz ağızdan kulağa iletişim gerçekleşir	✓ Rezervasyon iptalleri gerçekleşir
✓ Uzun süreli etkiler ilişkideki diğer sektörlerle yansır	✓ Ziyaret esnasında suçla ilişkilenecek dönüş kararı alınabilir	✓ Tur operatörleri satışları geçici olarak durdurabilir
✓ Ziyaretçi profili değişir	✓ Ziyaret esnasında suçla ilişkilenecek dönüş kararı alınabilir	✓ Başarılı girişimci ve profesyoneller işletmeleri terk eder
✓ Turizme bağlı bölgelerde yerel halkın yaşam kalitesi düşer	✓ Tesis dışına çıkma eğilimi düşer	✓ Hizmet kalitesinde düşüş yaşanır
✓ Rekabet gücü azalır	✓ Yerel halkla yaşanan kültürel etkileşim düzeyi azalır	✓ Uluslararası markaların kararları olumsuz etkilenir
✓ Destinasyon hizmet maliyetleri artar	✓ Yeniden ziyaret oranı düşer	
✓ Yaşanan suç sıklığına bağlı olumsuz etki artışı		

Kaynak: Cavlek 2002; George 2003; Mansfeld ve Pizam 2006'dan uyarlanmıştır

Türkiye'de turizm ve güvenlik ilişkisi üzerine yapılan çalışmaların uluslararası literatürle kıyaslandığında oldukça az ve dar kapsamlı olduğu görülmektedir. Taner (2000), Unur (2000), Yılmaz ve Yılmaz (2005), Yeşiltaş vd. (2008), Şenbaş ve Küçükaltan (2014) turizm ve güvenlik ilişkisini terörizm boyutunda ele almışlardır. Terörizm ve turizm arasındaki ilişkinin değerlendirildiği bu çalışmalarda, uluslararası alanda ve Türkiye'de turistleri hedef alan terör eylemleri incelenmiş ve turizm sektörü üzerindeki etkileri değerlendirilmiştir. Bu bağlamda özel ve kamu sektörüne yönelik çözüm önerileri bu çalışmaların dikkate değer bir diğer yönünü oluşturmaktadır. Bilim (2004) ise turistik destinasyonlarda suçun önlenmesinde etkili olan polis ve hizmetlerinin Avrupalı turistler tarafından algılanmasına yönelik bir çalışma yapmıştır. Araştırma kapsamında Antalya Havalimanı Dış Hatlar Terminalinde 402 turistten anket yoluyla toplanan veriler değerlendirilmiştir. Yabancı turistlerin Türk polisine karşı olumlu bir imaj beslemesi ve bu durumun turistik destinasyondaki güvenlik algılamasını etkilemesi araştırmanın önemli bulguları arasındadır. Türk polisinin yabancı turistler tarafından yapılan değerlendirmede en önemli eksikliğinin yabancı dil olarak ortaya çıkması, turistik destinasyonlarda görev yapan polislerin sahip olması gereken nitelikleri tekrar değerlendirmek açısından bir başka önemli bulgu olarak değerlendirilebilir.

Seçilmiş ve Ünlüören (2009) turistlerin İstanbul destinasyonuna yönelik güvenlik algılarını incelemişlerdir. Araştırma kapsamında 207 yerli ve yabancı turistten anket yöntemi ile veri toplamışlardır. Elde edilen bulgulara göre İstanbul, turistler için bazı yönleriyle güvensiz bir imaja sahiptir. Söz konusu araştırma ile bu yönlerin ortaya çıkartılması ve turistik bir destinasyon olarak İstanbul'da gerekli önlemlerin alınmasına yönelik öneriler ortaya konmuştur. Tataroğlu ve Subaşı (2009) turizm jandarmasının turizm alanında güvenlik konusuna yönelik sağladığı gelişmeleri incelemişlerdir. Çalışmada Muğla ilinde jandarma arşivinde yer alan kayıtlar incelenmiştir. Bulgulara göre turizm jandarmasının 2001 yılından itibaren aktif olarak göreve başlamasıyla birlikte, 2002-2005 yılları arasında turistlerin sanık ya da mağdur olarak karıştıkları olayların toplamında yıllar içinde azalma olduğu tespit edilmiştir. Çalışma turizme yönelik kolluk kuvvetlerinin uzmanlaşmasının olumlu etkisinin incelenmesi yönüyle dikkate değer bir çalışmadır.

Taşçı ve Boylu (2010) Türkiye'nin Güney Batı bölgesini ziyaret eden 309 turistten elde ettikleri verilerle güvenlik algısının gezi memnuniyeti ile ilişkisini kültürel düzeyde incelemişlerdir. Bulgulara göre Türkiye destinasyonunda turistlerin olumlu güvenlik algıları tatil memnuniyetlerini artırmaktadır. Başka bir çalışmada Avcıkurt vd. (2010) çalışmalarında Antalya'ya gelen turistlerin Türkiye'ye yönelik güvenlik algıları ve kendilerine yönelik işlenen suçlar incelenmiştir. Bu amaçla 299 turistten toplanan verilere göre Türkiye güvenilir bir ülke olarak algılanmaktadır. Ayrıca veri

toplanan turistlerin daha çok hakaret, tehdit ve sözlü taciz suçlarına maruz kaldıkları, kaçırılma, tecavüz, adam öldürme, darp gibi ağır suça maruz turistin olmadığı belirtilmektedir. Benzer bir araştırmayı yürüten Aksu vd. (2013) Alanya'ya gelen yabancı turistlerin Alanya destinasyonuna yönelik güvenlik algılarını araştırmışlardır. 500 yabancı turistten anket yöntemiyle elde ettikleri verilere göre bulgularını değerlendirmişlerdir. Turistlerin %90,6'sı kendilerini Alanya'da güvende hissettiklerini belirtmişlerdir. Alanya'ya gelmeden önceki güvenlik algıları da geldikten sonra pozitif yönlü olarak değişim göstermiştir.

Öztürk ve Şimşek (2013) turizm ve güvenlik arasındaki ilişkiyi politik istikrarsızlık boyutunda ele almışlardır. 770 yerli ve yabancı turistten anket yöntemiyle veri elde etmişlerdir. Bulgulara göre turistlerin destinasyon seçiminde politik istikrar önemli bir etkiye sahiptir. Karamustafa vd. (2013) çalışmalarında turizm güvenlik ilişkisini iki farklı yönden ele almışlardır. Yazarlar bu çalışma ile turistlerin Türkiye ile ilgili risk algılarını ortaya çıkarmak ve ilk defa gelen turistlerle sürekli olarak Türkiye'yi ziyaret eden turistler arasında algılanan riskler açısından bir farklılık olup olmadığını incelemişlerdir. 551 turistten alınan verilerin analizinde turistlerin Türkiye ile ilgili risk algıları altı farklı boyutta toplanmıştır. Çalışmanın dikkate değer bir diğer bulgusu ise Türkiye'ye ilk defa gelen turistlerle sürekli gelen turistler arasında risk algılamalarında çıkan farklılıklardır.

Bu çalışmada ulusal literatürde yapılmış çalışmalardan farklı olarak şu sorulara cevap aranmaktadır:

- (1) Suça maruz kalan turistlerin demografik özellikleri nasıldır?
- (2) 2011-2014 yılında Marmaris'e gelen yabancı turistlere yönelik hangi suçlar işlenmiştir?
- (3) Suç işlenme oranları aylara göre değişim göstermekte midir?
- (4) Marmaris'e gelen yabancı turistlere yönelik işlenen suçlar ziyaretçi sayısına göre değişim göstermekte midir?

3. Yöntem

Bu çalışma 2011-2014 yılları arasında Marmaris'i ziyarete gelen yabancı turistlere yönelik işlenen suçları incelemektedir. Bu amaca yönelik araştırma verileri doküman inceleme tekniği ile toplanmıştır. Bu teknik mevcut kayıt ve dokümanların analizi ve gözden geçirilmesini içermektedir (Bowen 2009). Bu kayıt ve dokümanlar genelde standardize edilmiş formlara sistematik olarak işlenmiştir (Yüksel & Yüksel 2004). Araştırılan konunun geçmişine yönelik derin bilgiye ulaşılması, dönem içerisinde meydana gelen değişimin analizi ve nesnel sonuçlara ulaşabilmek için ipucu elde edilebilmesi doküman analizinin göze çarpan özellikleri olarak sıralanabilir (Kozak 2014). Çalışmada kullanılan veriler Işık (2015) tarafından Marmaris Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan alınan özel izinle incelenen kayıtlar üzerinden toplanmıştır. Böylece elde edilecek olan verinin tam olarak adli bir soruşturmayı gerektiren gerçek veriler olması sağlanmaya çalışılmıştır. Araştırma kapsamında, Marmaris Cumhuriyet Başsavcılığına ait 2011, 2012, 2013 ve 2014 yıllarına ait soruşturma defterinden bilgisayar ortamına işlenen veriler incelenmiştir.

4. Bulgular

Araştırma kapsamında 2011-2014 yılları arasında yabancılara yönelik işlenen suçlar incelenmiştir. Marmaris Cumhuriyet Başsavcılığı'ndan alınan özel izinle incelenen dokümanlar mevcut kayıtların bilgisayar ortamına işlenmiş durumlarından oluşmaktadır. Ancak işlenen kayıtların suça maruz kalan yabancılara ait tüm verileri içermemesi, incelemede yıllara göre bazı farklı uygulamalara neden olmuştur. Örneğin 2013 ve 2014 yıllarına ait verilerde suça maruz kalan turistlerin demografik bilgileri yer alırken, 2011 ve 2012 yıllarına ait verilerde bu bilgiler bulunmamaktadır. Dolayısıyla verilerin analizinde demografik bilgiler yalnızca 2013 ve 2014 yıllarına aittir. Suç türleri ve aylara göre değişim ise her yıl için bulunmaktadır. Araştırma sorularına yönelik olarak yapılan doküman incelemesinde öncelikle 2013 ve 2014 yıllarına ait suç işlenen yabancı turistlerin demografik bilgileri derlenmiştir.

Tablo.3 Suç işlenen turistlerin demografik bilgileri (2013-2014)

Demografik değişkenler	2013		2014		Değişim
	Frekans	%	Frekans	%	%
<i>Cinsiyet</i>					
Erkek	235	43,8	178	41,0	-24,3
Kadın	300	55,9	241	55,7	-19,6
Kayıp	2	0,4	14	3,3	-
<i>Yaş</i>					
0-15	12	2,2	5	1,1	-58,3
16-18	14	2,6	14	3,2	0
19-24	107	19,9	89	20,5	-16,8
25-59	338	62,9	285	65,9	-15,7
60 ve üzeri	64	11,9	40	9,4	-37,5
Kayıp	2	0,4	-	-	-
<i>Eğitim</i>					
İlköğretim	10	1,9	22	5,1	-
Lise	36	6,7	151	34,9	-
Lisans	17	3,2	144	33,3	-
Kayıp	474	88,3	116	26,7	-
<i>Meslek</i>					
Çalışan	292	54,3	282	65,1	-3,4
Öğrenci	54	10,1	54	12,5	0
Emekli	60	11,2	31	7,0	-48,3
İşsiz	45	8,4	33	7,6	-26,7
Kayıp	86	16,0	33	7,6	-
<i>Medeni durum</i>					
Evli	124	23,1	133	30,8	-
Bekar	323	60,1	267	61,6	-
Kayıp	90	16,8	33	7,6	-
<i>Milliyet</i>					
İngiltere	274	51,0	207	47,8	-24,5
Hollanda	66	12,3	57	13,3	-13,6
Rusya	48	8,9	41	9,5	-14,6
Danimarka	15	2,8	12	2,7	-20,0
İrlanda	8	1,5	10	2,2	25,0
İsveç	7	1,3	8	1,9	14,3
Norveç	20	3,7	5	1,1	-75,0
Ukrayna	10	1,9	-	-	-100,0
Almanya	14	2,6	5	1,1	-64,3
Diğer	75	14,0	88	20,4	17,3
<i>Toplam suç işlenen kişi sayısı</i>	537	100	433	100	-19,4

Baker vd. (2002) literatürde turistlere yönelik olarak işlenen suçları inceleyen görgül araştırmaların eksikliğine dikkat çekerek, eldeki bulguların önceki araştırmalarla karşılaştırılmasında yaşanan zorlukları ifade etmektedir. Araştırmacıların yabancı ziyaretçilere yönelik suç istatistikleri konusunda isteksiz olmasını, (1) sonraki ziyaretlere yani talebe yönelik olumsuz etki yapacağı veya (2) veri bulmada yaşadıkları zorluklar kapsamında değerlendirmek mümkündür.

Araştırmanın birinci sorusu suça maruz kalan turistlerin demografik özellikleri üzerine kurgulanmıştır. Tablo 3’de sunulan demografik verilere göre 2013 yılında 537, 2014 yılında ise 433 yabancı turiste yönelik suç işlenmiştir. Suç işlenen turistlerin cinsiyetlerinde ağırlıklı olarak kadın turistlerin (%55,9-%55,7) suça maruz kaldıkları görülmektedir. Bu durum kadınların suç girişi karşısında daha savunmasız olmaları ile açıklanabilir. Lind ve Lind (1986) ve George (2010) çalışmalarında suç davranışında kadınların daha fazla hedef alındığını belirtmektedir. Yaş aralıklarına bakıldığında ise 25-59 yaş aralığındaki turistlere yönelik suçların fazla olduğu görülmektedir. Bu veri Marmaris’e gelen turistlerin çoğunlukla çalışan kesime ait kitle turisti olmalarının yansıması olarak değerlendirilebilir. Literatürde suç davranışının kolay hedefi tercih

ettiği belirtilmektedir. Bu durumda beklenen yaşlı ve çocukların daha fazla suça maruz kalmasıdır. Örneğin Allen (1999) araştırmasında 15-24 yaş aralığındaki yabancıların daha fazla suça maruz kaldığını ifade ederken George (2010) 24-55 yaş aralığında olan yabancılara işlenen suçların oranının fazla bulmuştur. Bu araştırmanın yapıldığı Marmaris destinasyonunda 25-59 yaş aralığındaki turist sayısının fazla olması böyle bir bulgunun ortaya çıkmasını açıklamaktadır. Bu bakış açısı turistlerin meslekleri ile ilgili bulguyu değerlendirirken de uygulanabilir. Emekliler ve öğrenciler benzer bir bakış açısıyla suç davranışının kolay hedefleri olarak değerlendirilebilir. Elde edilen bulgular ise çalışan turistlerin daha fazla suça maruz kaldıklarını göstermektedir. Bu durumu da Marmaris'i ziyaret eden turistlerde çalışan sayısının fazla oluşu ile açıklamak mümkündür.

Eğitim durumu ile ilgili verilerin çok iyi girilmemiş olması ve kayıp veri sayısının 2013 için 474, 2014 için 116 olması sağlıklı yorum yapılmasını olanaksız kılmaktadır. Ancak elde edilen verilerin turistlerin ortalama eğitim düzeyi ile Türkiye'yi ziyaret eden turistlerin eğitim durumlarının karşılaştırılabilmesi anlamında değerli bir bulgu olarak nitelendirilebilir.

Medeni durum değişkeninde bekâr turistlere yönelik suçların daha fazla olduğu görülmektedir. Ryan (1993) turistlere yönelik suçları sınıflandırırken sürekli yaşadığı yerin dışına çıkan turistin sapkın davranışlara eğiliminin fazlalığından bahsetmektedir. Bekâr turistlerin destinasyondaki davranış biçimlerinin de bu bulgunun açıklamasında kullanılabileceği söylenebilir.

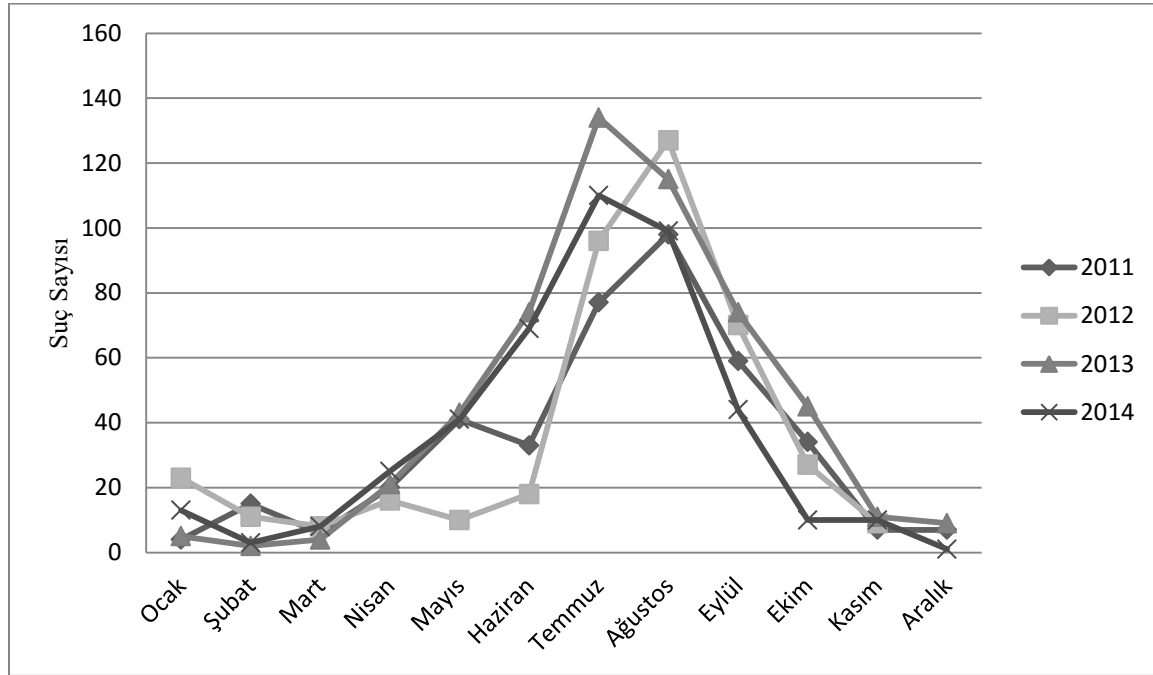
Marmaris'i ziyaret eden yabancı turistlerin karşılaştıkları suç davranışlarında milliyet değişkeni, beklenen sonuçları yansıtmaktadır. Uzun bir süredir Marmaris'in en önemli pazarı olarak değerlendirilen İngiliz pazarından gelen misafirler toplam ziyaretçiler arasında önemli bir paya sahiptir. Güney Ege Turistik Otelciler ve İşletmeciler Birliği (GETOB 2015) verilerine göre Marmaris'e gelen turistlerin çoğunluğu İngiliz turistlerden oluşmaktadır. Dolayısıyla en fazla suç işlenen milliyetin İngiliz olması bu bağlamda normal karşılanabilir. Ayrıca diğer ülkelere bakıldığında Hollanda ve Rusya'da Marmaris'e en fazla turist gönderen ülkeler arasında yer almaktadırlar.

Marmaris'i ziyaret eden yabancı turistlere yönelik hangi suçların işlendiği ise araştırma kapsamında cevabı aranan ikinci soruyu ifade etmektedir. 2011-2014 yılları arasında derlenmiş olan veriler Tablo 4'de sunulmaktadır. Elde edilen bulgulara göre Marmaris'te yabancı turistlere yönelik en fazla işlenen suçlar sırasıyla hırsızlık, yaralama, konut dokunulmazlığının ihlali ve cinsel saldırı olarak gerçekleşmiştir. Lind ve Lind (1986) Honolulu'da yaptıkları çalışmada turistlere yönelik işlenen en fazla suçları mülkiyet suçu, hırsızlık ve tecavüz olarak sıralamaktadır. Michalko (2004) Macaristan'daki çalışmasında mülkiyet ve hırsızlık suçlarını ilk iki sırada bulan bir başka araştırmacıdır. Boakye (2010) Gana'daki araştırmasında benzer biçimde turistlere yönelik işlenen suçlarda mülkiyet suçunu ilk sırada diğerlerini de yaralama ve hırsızlık suçları olarak sıralamaktadır. Albuquerque ve McElroy (1999) Karayipler'deki yabancı ziyaretçilerin maruz kaldığı suçların sırasıyla hırsızlık, mülkiyet suçu ve yaralama olduğunu ifade etmektedir. George (2010) saldırı ve hırsızlık suçlarının Cape Town ziyaretçilerine yönelik işlenen suçlar arasında öne çıkarmaktadır. Allen (1999) Avustralya'da turistlere yönelik suçlarda sıralamayı hırsızlık ve tehdit olarak belirlemiştir. Brunt vd. (2000) ve Mawby (2000) farklı çalışmalarda İngiliz tatilcilere yönelik en fazla karşılaşılan suçun hırsızlık olduğunu, ikinci ve üçüncü sıralarda tehdit ve tecavüzün geldiğini ifade etmektedirler. Barker vd. (2002) 2000 yılında düzenlenen Amerika Kupasını izlemeye gelen yabancı turistlere yönelik en fazla işlenen suçun hırsızlık olduğunu aktarmaktadır. Elde edilen bulgular literatürde yapılan önceki araştırmalarla karşılaştırıldığında Marmaris'e gelen yabancı turistlerin maruz kaldığı suçlar ile dünyanın farklı bölgelerindeki yabancı ziyaretçilerin karşılaştığı suçlar büyük oranda benzerlik göstermektedir.

Tablo.4 Yabancı turistlere yönelik işlenen suçlar (2011-2014)

Suç Türleri	2011		Değişim %	2012		Değişim %	2013		Değişim %	2014	
	Frekans	%		Frekan s	%		Frekans	%		Frekans	%
Kasten öldürme	1	0,2	-100,0	-	-	100,0	1	0,2	300,0	4	0,9
Taksirle öldürme	1	0,2	0,0	1	0,2	0,0	1	0,2	-100,0	-	-
Yaralama	77	19,2	-10,4	69	16,6	44,9	100	18,7	-14,0	86	19,9
Cinsel saldırı	24	6,0	45,8	35	8,4	-34,3	23	4,3	-13,0	20	4,6
Çocuğun cinsel istismarı	7	1,7	-42,8	4	1,0	125,0	9	1,7	-55,6	4	0,9
Tehdit	18	4,5	-11,1	16	3,9	18,8	19	3,5	0,0	19	4,4
Kişiyi hürriyetten yoksun bırakma	4	1,0	-50,0	2	0,5	450,0	11	2,1	-45,5	6	1,4
Konut dokunulmazlığının ihlali	34	8,5	29,4	44	10,6	56,8	69	12,9	-21,7	54	12,5
Kişilerin huzur ve sükûnetini bozma	5	1,2	180	14	3,4	-71,4	4	0,7	-25,0	3	0,7
Hakaret	11	2,7	-9,1	10	2,4	0,0	10	1,9	150,0	25	5,8
Hırsızlık	124	30,9	5,6	131	31,6	17,6	153	28,5	-28,8	109	25,2
Yağma	4	1,0	-50,0	2	0,5	300,0	8	1,5	-62,5	3	0,7
Mala zarar verme	18	4,5	-16,7	15	3,6	-13,3	13	2,4	69,2	22	5,1
Dolandırıcılık	12	3,0	-41,7	7	1,7	85,7	13	2,4	-84,6	3	0,7
Kayıbolmuş eşya üzerinde tasarruf	32	8,0	-3,1	31	7,5	45,2	45	8,4	17,8	53	12,2
Genel güvenliğin tehlikeye sokulması	4	1,0	-75	1	0,2	600	7	1,3	-100,0	-	-
Trafik güvenliğini tehlikeye sokma	8	2,0	12,5	9	2,2	77,8	16	3,0	-31,3	11	2,5
Parada sahtecilik	2	0,5	50,0	3	0,7	-66,7	1	0,2	0,0	1	0,2
Resmi belgede sahtecilik	1	0,2	200,0	3	0,7	0,0	3	0,6	-33,3	2	0,5
Özel belgede sahtecilik	3	0,7	33,3	4	3,4	75,0	7	1,3	-85,7	1	0,2
Banka kartlarının kötüye kullanılması	11	2,7	27,3	14	3,4	64,3	23	4,3	-69,6	7	1,6
TOPLAM	401	100	3,5	415	100	29,4	537	100	-19,4	433	100

Araştırmanın üçüncü sorusu Marmaris'e gelen yabancı turistlere yönelik işlenen suçların aylara göre değişim gösterip göstermediğidir. 2011-2014 yılları arasında Marmaris'i ziyaret eden yabancılara yönelik işlenen suçların aylara göre dağılımı Şekil 1'de gösterilmektedir. Bölgede üretilen ürünün dönemsel özelliği sebebiyle turizm talebinin Nisan-Ekim ayları arasında artış gösterdiği bilinmektedir. Gelen turist sayısına paralel olarak işlenen suç sayısındaki artış, izlenen dört yıl boyunca birbirine benzer biçimde seyir etmektedir. Turizm sezonunun bitmesiyle suç oranında belirgin bir azalma izlenmekte ve kış aylarında en düşük seviyede olduğu görülmektedir. Bu bulgu önceki araştırmalardaki turizm hareketlerindeki dönemsel değişimlerin suç oranını da etkilediğine dair elde edilen bulgularla örtüşmektedir. Örneğin White ve Muldoon (2015) araştırmasında turizm sezonu dışındaki aylarda işlenen suç sayısındaki azalmaya dikkat çekmektedir.

Şekil 1. 2011-2014 turistlere yönelik işlenen suçların aylara göre dağılımı

Araştırmanın son sorusu Marmaris'e gelen yabancı turist sayısı ile yabancı turistlere yönelik işlenen suçlar arasındaki ilişki üzerinedir. Bu amaca yönelik olarak Kültür ve Turizm Bakanlığı (KTB) verilerine göre 2011-2014 yılları arasında konaklama işlemlerinde geceleme yapan turist sayısındaki değişim ve yabancı turistlere yönelik işlenen suç sayısındaki değişim incelenmiştir (Tablo 5).

Tablo 5. 2011-2014 Yıllarına ait geceleme yapan ziyaretçi sayısı ve suç sayısı

	2011	Değişim %	2012	Değişim %	2013	Değişim %	2014
Toplam geceleme yapan kişi sayısı	611.824	-1,02	605.579	-2,70	599.208	1,99	600.958
Toplam suç sayısı	104	305	415	29,4	537	-19,4	433

Kaynak: KTB, 2015

Tablo 5'de sunulan verilerde Marmaris'te geceleme yapan turist sayısı ile yabancı turistlere yönelik işlenen suç sayıları arasındaki değişim yüzdelik oranları sunulmaktadır. Eldeki veriler incelendiğinde geceleme yapan kişi sayısı ve işlenen suç sayısının yıllara göre yüzdelik oran değişiminde bir ilişki görülmektedir. Örneğin 2011 ve 2012 yıllarında geceleme yapan kişi sayısında azalma görülürken (-1,02;-2,70) suç sayısı artmış (305;29,4), 2013 ve 2014 yıllarındaki değişimde suç sayısı azalırken (-19,4) geceleme yapan kişi sayısı artmıştır (1,99). Açıkçası bu kısa zaman aralığının analizi ile geceleme yapan kişi sayısındaki azalma veya artmayı işlenen suç sayısı ile açıklama çok gerçekçi olmaz. Özellikle turizm ve seyahat endüstrisinin kontrol edemediği diğer değişkenler de düşünüldüğünde bu yaklaşım oldukça eleştiri alabilir. Ancak literatür turistin destinasyon tercihinde güvenlik algısının etkisine dikkat çekmektedir. Bu açıdan ele alındığında bu bulgunun turist tercihinde etkisi olduğu düşünülebilir ama gecelemedeki artış ve azalmayı açıkladığı iddia edilemez. Bunun için daha uzun zaman aralıklarında detaylı analizlerin yapılması gerektiği açıktır.

5. Sonuç ve tartışma

Bu çalışma literatürde çeşitli araştırmacılar tarafından ortaya konulan suç ve turizm hareketleri arasındaki negatif yönlü ilişkiden çıkış noktasını almaktadır. Çalışma kapsamında Marmaris'te turistlere yönelik olarak işlenen suçlar incelenmiş ve bulguların destinasyon yöneticileri açısından alınabilecek önlemler kapsamında faydalı olması beklenmektedir. Dolayısıyla suç oranındaki yaşanacak azalma ile Marmaris destinasyonuna yönelik talebin olumlu etkilenmesi çalışmanın anlamlı çıktısını oluşturacaktır.

Araştırmanın demografik bulgularına göre Marmaris'e gelen turistler arasında kadınların, 25-59 yaş aralığındakilerin, çalışanların, bekâr olanların ve İngilizlerin suçla karşılaşma olasılıkları karşılaştırıldıkları diğer gruplara göre daha yüksektir. Literatürde Lind ve Lind (1986) ve George (2010) kadın turistlerin, George (2010) 24-55 yaş aralığındaki turistlerin, Ryan (1993) bekar turistlerin daha fazla suça maruz kaldığını ifade etmektedirler. İngilizlerin fazlalığı ise daha önce ifade edildiği gibi Marmaris'e gelen turistlerin yarısından fazlasının İngiliz olması ile açıklanabilir.

Araştırmada elde edilen bulgulara göre Marmaris'e gelen yabancı turistlere yönelik olarak en fazla işlenen suçlar sırasıyla hırsızlık, yaralama, konut dokunulmazlığının ihlali ve cinsel saldırıdır. Özellikle hırsızlık konusu önceki araştırmacılar tarafından yabancı turistlere yönelik işlenen suçlar sıralamasında genelde ilk sırada yer almaktadır. Lind ve Lind (1986), Albuquerque ve McElroy (1999), Allen (1999), Brunt vd. (2000), Mawby (2000), Barker vd. (2002), Michalko (2004) ve Boakye (2010) yaptıkları araştırmalarda bu araştırmanın bulgularıyla tam olarak örtüşen sonuçlara ulaşmışlardır. Turist sayısının aylara göre gösterdiği değişim ile karşılaştıkları suç sayısı bir diğer önemli bulgudur. White ve Muldoon (2015) turizm sezonunda suç sayısındaki artışa dikkat çekmektedir. Bu araştırma göre Marmaris'te Haziran, Temmuz, Ağustos ve Eylül ayları yabancı turistlere yönelik en fazla suçların işlendiği aylardır. Bu bulguyla suç konusunun da turizm gibi dönemsellik gösterebildiği ifade edilebilir.

Turist sayısının yıllara göre gösterdiği değişim ile suç sayısı arasındaki ilişki araştırmanın bir diğer önemli bulgusunu oluşturmaktadır. Ancak 2011-2014 yılları arasındaki yüzdelik değişimlerin karşılaştırılması ile bu ilişkinin açıklayabildiğini söyleyebilmek için diğer etkileyici değişkenleri de göz önünde bulundurmak gerekmektedir. Elde edilen bulgu ile böyle bir iddiada bulunmamakla birlikte, literatürde turistik destinasyon seçiminde güvenliği önemli bir kriter olarak değerlendirdiğine yönelik önceki araştırmaların (Sönmez ve Graefe 1998; Barker ve Page 2002; George 2003; Kozak vd. 2007; Slevitch ve Sharma, 2008) bulgularını desteklediği söylenebilir.

2011-2014 yıllarına ait verilerin birbiri ile olan benzerliği ve önceki araştırma bulgularıyla örtüşmesi Marmaris destinasyonu yöneticileri açısından önemli mesajlar içermektedir. Araştırma bulgularına göre suça maruz kalma riski bulunan gruplar, aylar ve suç türleri yöneticilerin üzerinde çalışıp çözüm üretmeleri gereken başlıklar halinde sunulmuştur. Yöneticilerin yapacağı çalışmaların sadece destinasyon değil ülke imajı açısından da önemli çıktılar içereceği açıktır. Turistik destinasyonda yaşanan suç sorunu karşısında kamu yöneticileri için iki seçenek söz konusu olmaktadır. Birincisi kamu yöneticilerinin turizmin gelişimindeki rolünden vazgeçmesi olarak, bu kırılgan sektörün dışında kalmayı tercih etmesidir. İkinci seçenek ise güvenlik ile ilgili çalışmalarda daha güçlü girişimlerde bulunmak ve bu sorunla mücadelede özel sektörü desteklemektir. Buna ilave olarak güvenlik sorunundan kaynaklanan olumsuz etkileri azaltabilmek adına bölgesel ve ulusal düzeydeki tüm paydaşlarla birlikte koordineli bir çalışma sağlanması, destinasyonun yönetimindeki başarının önemli bir göstergesi olacaktır.

Araştırmanın Marmaris'te yürütüldüğü göz önünde bulundurulduğunda elde edilen bulguların yalnızca Marmaris için geçerli olduğu söylenebilir. Benzer çalışmaların Türkiye'nin farklı destinasyonlarında yapılması ile elde edilecek bulgular, bu bulguların geçerliliğini artıracaktır. Ayrıca bu çalışmada suç kapsamına giren olaylar Tarlow (2002) ile benzer bir yaklaşım içerisinde terör kaynaklı olaylardan ayrı olarak değerlendirilmiştir. Benzer araştırmaların farklı turizm türlerine yönelik olarak yapılması suç oranı ile turizm türü arasındaki ilişkinin incelenmesi ileriki araştırmacılar için ilgi çekici konular olabilir. Turistlerin milliyet ve kültürlerine göre

gösterebilecekleri davranış farklılıkları bağlamında karşılaşılabilecek suç girişimleri de bir diğer araştırma konusu olarak önerilebilir.

Teşekkür

Araştırma kapsamında ihtiyaç duyulan verilerin incelenmesi için izin veren ve yardımlarını esirgemeyen Muğla Cumhuriyet Başsavcısı İbrahim Akbaş ve Marmaris Cumhuriyet Başsavcısı Mehmet Demirel'e teşekkürlerimizi sunarız.

Kaynakça

- Ajagunna, I. (2006). Crime and harassment in jamaica: consequences for sustainability of the tourism industry. *International Journal of Contemporary Hospitality Management*, 18(3): 253-259. doi: 10.1108/09596110610658652
- Aksu, M., Aktaş, A.R., Oku, C. & Şentürk, F.K. (2013). Yabancı Turistlerin Güvenlik Algılarının Analizi. İçinde Sarı, S., Gencer, A.H. & Sözen, İ. (Ed.), *International Conference on Eurasian Economies 2013* (ss. 744-754). St. Petersburg: Beykent University.
- Albuquerque, K. McElroy, J. (1999). Tourism and crime in The Caribbean. *Annals of Tourism Research*, 26(4): 968-984. doi: 10.1016/S0160-7383(99)00031-6
- Allen, J. (1999). *Crime Against International Tourists*. NSW Bureau of Crime Statistics and Research No: 43. <http://www.bocsar.nsw.gov.au/Documents/CJB/cjb43.pdf>
- Avcıkurt, C., Şahin, B. & Şahin, S. (2010). Turistlere Yönelik Suçlar. İçinde Çolakoğlu, O.E. (Ed.). *11. Ulusal Turizm Kongresi 02-05 Aralık 2010* (ss. 602-619), Ankara: Detay Yayıncılık.
- Barker, M. & Page, S.J. (2002). Visitor safety in urban tourism environments: the case of Auckland. New Zealand. *Annals of Tourism Research*, 19(4): 273-282. doi: 10.1016/S0264-2751(02)00024-0
- Barker, M., Page, S.J. & Meyer, D. (2002). Modeling tourism crime: The 2000 America's Cup. *Annals of Tourism Research*, 29(3): 762-782. doi: 10.1016/S0160-7383(01)00079-2
- Bilim, Y. (2004). Popüler Turistik Destinasyonlarda (Turizm Merkezlerinde) Polis Ve Hizmetlerinin Avrupalı Turistler Tarafından Algılanması (*Basılmamış Yüksek Lisans Tezi*). Hatay: Mustafa Kemal Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü.
- Boakye, K.A. (2010). Studying tourists' suitability as crime targets. *Annals of Tourism Research*, 37(3): 727-743. doi: 10.1016/j.annals.2010.01.002
- Bowen, G.A. (2009). Document Analysis as a qualitative research method. *Qualitative Research Journal*, 9(2): 27-40. doi: 10.3316/QRJ0902027
- Brunt, P., Mawby, R. & Hambly, Z. (2000). Tourist victimization and the fear of crime on holiday, *Tourism Management*, 21: 417-424. doi: 10.1016/S0261-5177(99)00084-9
- Cavlek, N. (2002). Tour operators and destination safety. *Annals of Tourism Research*, 29(2): 478-496. doi: 10.1016/S0160-7383(01)00067-6
- Chesney-Lind, M. & Lind, I.Y. (1986). Visitors as victims: crimes against tourists in Hawaii. *Annals of Tourism Research*, 13(2): 167-191. doi: 10.1016/0160-7383(86)90036-8
- Cohen, L.E. & Felson, M. (1979). Social change and crime rate trends: A routine activity approach. *American Sociological Review*, 44: 588-608.
- Fletcher, J. & Morakabati, Y. (2008). Tourism activity, terrorism and political instability within commonwealth: The case of Fiji and Kenya. *International Journal of Tourism Research*, 10(6): 537-556. doi: 10.1002/jtr.699
- Floyd, M.F., Gibson, H., Pennington-Gray, L. & Thapa, B. (2003). The Effect of Risk Perceptions on Intentions to Travel in Aftermath of September 11, 2001. İçinde C.M.

- Hall, D.J. Timothy & D.T. Duval (Ed.) *Safety and Security in Tourism: Relationship, Management and Marketing*, (ss. 19-38), New York: The Haworth Hospitality Pres.
- Floyd, M.F. & Pennington-Gray, L. (2004). Profiling risk perceptions of tourists. *Annals of Tourism Research*, 31(4): 1051-1054. doi: 10.1016/j.annals.2004.03.011
- Fuchs, G. & Reichel, A. (2011). An exploratory inquiry into destination risk perceptions and risk reduction strategies of first time vs. repeat visitors to highly volatile destination. *Tourism Management*, 32: 266-276. doi: 10.1016/j.tourman.2010.01.012
- George, R. (2003). Tourist's perceptions of safety and security while visiting Cape Town. *Tourism Management*, 24: 575-585. doi: 10.1016/S0261-5177(03)00003-7
- George, R. (2010). Visitor perceptions of crime-safety and attitudes towards risk: The case of Table Mountain National Park. Cape Town. *Tourism Management*, 31, 806-815. doi: 10.1016/j.tourman.2009.08.011
- GETOB (2015). Turist Sayısı. Erişim tarihi Eylül 2015 <http://www.getob.org/?p=660>
- Gibson, H. & Yiannakis, A. (2002). Tourist roles: needs and the life course. *Annals of Tourism Research*, 29(2): 358-383. doi: 10.1016/S0160-7383(01)00037-8
- Işık, T. (2015). *Turistik Destinasyonlarda Yabancı Turistlere Yönelik İşlenen Suçlar* (Basılmamış Tezsiz Yüksek Lisans Dönem Projesi). Muğla Sıtkı Koçman Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Muğla.
- Karamustafa, K., Fuchs, G. & Reichel, A. (2013). Risk perceptions of a mixed-image destination: the case of Turkey's first- time versus repeat leisure visitors. *Journal of Hospitality & Marketing Management*, 22, 243-268. doi: 10.1080/19368623.2011.641709
- Kozak, M., Crotts, J.C. & Law, R. (2007). The impact of the perception of risk on international travelers. *International Journal of Tourism Research*, 9, 233-247. doi: 10.1002/jtr.607
- Kozak, M. (2014). *Bilimsel Araştırma: Tasarım, Yazım ve Yayım Teknikleri*. Ankara: Detay Yayıncılık.
- KTB (2015). Turizm İstatistikleri. Erişim tarihi Eylül 2015 <http://yigm.kulturturizm.gov.tr/TR,9851/turizm-istatistikleri.html>
- Levantis, T. & Gani, A. 2000. Tourism demand and the nuisance of crime. *International Journal of Social Economics*, 27(7/8/9/10): 959-967. doi: 10.1108/03068290010336964
- Lind, M.C. & Lind I.Y. (1986). Crimes against tourists in Hawaii. *Annals of Tourism Research*, 13(2): 167-191. doi: 10.1016/0160-7383(86)90036-8
- Mansfeld, Y. & Pizam, A. (2006). Toward A Theory of Tourism Security. İçinde Mansfeld, Y ve Pizam A. (Ed.). *Tourism, Security And Safety From Theory To Practice* (ss. 83-86). Burlington: Elsevier Butterworth Heinemann.
- Maser, B. & Weiermair, K. (1998). Travel decision-making from the vantage point of perceived risk and information preferences. *Journal of Travel and Tourism Marketing*, 7(4), 107-121. doi: 10.1300/J073v07n04_06
- Mawby, R.I. (2000). Tourist' perceptions of security: The risk-fear paradox. *Tourism Economics*, 6(2), 109-201. doi: 10.5367/000000000101297514
- Michalko, G. (2004). Tourism eclipsed by crime. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 15(2-3), 159-172. doi: 10.1300/J073v15n02_09
- Neumayer, E. (2004). The impact of political violence on tourism dynamic cross-national estimation. *Journal of Conflict Resolution*, 48(2): 259-281. doi: 10.1177/0022002703262358
- Öztürk, Y. & Şimşek, E. (2013). Politik istikrarsızlıkların destinasyon seçimine etkisi üzerine bir araştırma, *Journal of Tourism Gastronomy Studies*, 1(2): 15-25.

- Park, K. & Reisinger, Y. (2010). Differences in the perceived influence of natural disasters and travel risk on international travel. *Tourism Geographies*, 12(1), 1-24. doi: 10.1080/14616680903493621
- Pizam, A. (1999). A comprehensive approach to classifying acts of crime and violence at tourism destinations. *Journal of Travel Research*, 38, 5-12. doi: 10.1177/004728759903800103
- Reichel, A., Fuchs, G. & Uriely, N. (2007). Perceived risk and the non-institutionalized tourist role: The case of Israeli student ex-backpackers. *Journal of Travel Research*, 46, 217-226. doi: 10.1177/0047287507299580
- Reisinger, Y. & Mavondo, F. (2006). Cultural differences in travel risk perception. *Journal of Travel & Tourism Marketing*, 20(1), 13-31. doi: 10.1300/J073v20n01_02
- Ryan, C. (1993). Crime, violence, terrorism and tourism. *Tourism Management*, 14(3), 173-183. doi: 10.1016/0261-5177(93)90018-G
- Schroeder, A., Gray, L.P., Kaplanidou, K. & Zhan, F. (2013). Destination risk perceptions among U.S. residents for London as the host city of the summer 2012 Summer Olympic Games. *Tourism Management*, 38, 107-119. doi: 10.1016/j.tourman.2013.03.001
- Seabra, C., Dolnicar, S., Abrantes, J.L. & Kastenholz, E. (2013). Heterogeneity in risk and safety perceptions of international tourists. *Tourism Management*, 36, 502-510. doi: 10.1016/j.tourman.2012.09.008
- Seçilmiş, C. & Ünlüören, K. (2009). İstanbul'u ziyaret eden turistlerin güvenlik algıları üzerine bir araştırma. *İşletme Araştırmaları Dergisi*, 1(1), 65-84.
- Slevitch, L. & Sharma, A. (2008). Management of perceived risk in the context of destination choice. *International Journal of Hospitality & Tourism Administration*, 9(1), 85-103. doi: 10.1080/15256480801910574
- Şenbaş, D. & Küçükaltan, D. (2014). Terörizmin, Bir Ekonomik Refah Aracı Olan Turizm Sektörüne Etkileri. İçinde Çomak, H. & Kutlu, A.G. (Ed.). *Uluslararası Güvenlik Kongresi 8-9 Ekim 2013* (ss. 1247-1270). Kocaeli: Kocaeli Üniversitesi Yayınları.
- Sönmez, S.F. & Graefe, A.R. (1998). Influence of terrorism risk on foreign tourism decision. *Annals of Tourism Research*, 25(1), 112-144. doi: 10.1016/S0160-7383(97)00072-8
- Taner, B. (2000). Terörizm ve Turizm. *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 11(2): 93-98.
- Tang, C.F. (2010). An exploration of dynamic relationship between tourist arrivals, inflation, unemployment and crime rates in Malaysia. *International Journal of Social Economics*, 38(1): 50-69. doi: 10.1108/03068291111091963
- Tarlow, P.E. (2002). *Event Risk Management and Safety*. USA: John Wiley & Sons, Inc.
- Tarlow, P.E. (2014). *Tourism Security Strategies for Effectively Managing Travel Risk and Safety*. USA: Butterworth-Heinemann.
- Taşcı, A.D.A. & Boylu, Y. (2010). Cultural Comparison of Tourists' Safety Perception in Relation to Trip Satisfaction, *International Journal of Tourism Research*, 12: 179-192.
- Tataroğlu, M. & Subaşı, E. (2009). Kolluk güçlerinde modernleşme: Muğla örneğinde turizm jandarması yapılanması. *Yönetim ve Ekonomi*, 16(2), 73-93.
- Tunç, A. & Sevin, H.D. (1999). Suç ve terörizmin turizm talebi üzerine etkisi. *Gazi Üniversitesi Endüstriyel Sanatlar Eğitim Fakültesi Dergisi*, 7(7), 131-140.
- Unur, K. (2000). Turizm-terörizm ilişkisi ve Türkiye örneği, *Anatolia: Turizm Araştırmaları Dergisi*, 11(2), 169-177.
- White, G.F. & Muldoon, C.V. (2015). Convenience stores and routine activities in a summer tourist destination. *Criminal Justice Studies*, 28(3), 280-296. doi: 10.1080/1478601X.2015.1032521

- Woosnam, K.M., Shafer, C.S., Scott, D. ve Timothy, D.J. (2015). Tourist's perceived safety through emotional solidarity with residents in two Mexico-United States border regions. *Tourism Management*, 45, 263-273. doi: 10.1016/j.tourman.2014.06.022
- Yeşiltaş, M., Öztürk, İ. & Türkmen, F. (2008). Terör faaliyetlerinin turizm sektörüne etkilerinin çözüm önerileri perspektifinde değerlendirilmesi. *Sosyal Bilimler Dergisi*, 10(1), 175-189.
- Yılmaz, B.S. & Yılmaz, Ö.D. (2005). Terörizm ve terörizmin hedefi olarak turizm endüstrisi, *Elektronik Sosyal Bilimler Dergisi*, 4(13), 39-58.
- Yüksel, A. & Yüksel, F. (2004). *Turizmde Bilimsel Araştırma Yöntemleri*. Ankara: Turhan Kitabevi.

Extended English Abstract

Introduction

There are numbers of internal and external factors influential on tourists' decision making process to select their destination. Of these factors, economic conditions, accessibility, climate conditions, fluctuations in consumers' tendency and other attractive and distractive factors within the area of interest of marketing professionals have been frequently brought to public attention. Additionally, another subject interested in by researchers for a while is security perception of tourists. The relationship between tourism and crime is addressed as one of the influential factors on perceptions of tourists concerning security. Finding of the present study exposes an important situation in terms of tourism destination managers; crimes committed in tourism destinations are directly effective on tourists' demand for that specific destination (Pizam, 1999; Tunç & Sevin, 1999; Levantis & Gani, 2000; George, 2003; Ajagunna, 2006; and Tang, 2010).

Literature

In related tourism literature, there are number of researches on security perception of tourists is influential on their decision whether they will visit a destination, or not (Maser & Weiermair 1998; Sönmez & Graefe, 1998; Barker & Page, 2002; George, 2003; Floyd et al., 2003; Neumayer, 2004; Kozak et al., 2007; Slevitch & Sharma 2008; Fletcher & Morakabati, 2008; Fuchs & Reichel, 2011; Seabra et al., 2013; Tarlow, 2014; Woosnam et al., 2015). Therefore, it is significantly important that managers in public and private sectors to exhibit higher awareness regarding security and to implement activities to increase security perception regarding the destination. Chesney-Lind and Lind (1986) claim that tourists who are visiting a certain destination experience more crime incidents with respect to local community. In another research, Albuquerque and McElroy (1999) concluded similar results and this situation suggests that visitors are under higher threat compared with local residents in terms of relationship between tourism and crime. It considered that whether security perceptions of tourists are at the same level for their experiences with previously visited destinations with respect to different cultures and demographic characteristics must be answered by researchers as well. In current studies in the relevant literature, it has been clearly revealed that cultural differences (Reisinger & Mavondo, 2006; Park & Reisinger 2010), demographic characteristics (Gibson & Yiannakis, 2002; Reichel et al., 2007; Schroeder et al., 2013), education and income levels (Floyd & Pennington-Gray, 2004; and Sönmez & Graefe, 1998) of tourists are the subjects that must be taken into consideration in regard to their security perception.

This study was conducted in Marmaris County, one of the major locations of Muğla City, the third most popular tourist destination city of Turkey. Significance of security perception of tourists from overseas countries has been addressed by numerous researchers in the literature.

However, there are only limited available researches regarding crimes committed against tourists the most important element in development of security perception. Former studies are usually to determine security perception of foreign tourists in terms of crime. In some researches, crimes experienced by foreign tourists were investigated based on information acquired from police department. Therefore, it is possible to state that the unique characteristic of the present study is that it conducted the research based on real crime data collected with special permission of the Marmaris Public Prosecutor's Office. The basic purpose of the present study is to investigate crimes committed against foreign tourists visiting Marmaris County. Along the purpose of the study, following questions were prepared for our study:

1. What are the demographical characteristics of tourists experienced crime?
2. What types of crimes were committed against foreign tourists visited Marmaris between 2011 and 2014?
3. Do crime commitment rates exhibit fluctuation according to months?
4. Do crimes committed against foreign tourist visited Marmaris exhibit difference according to number of visitors?

Method

The present study investigates crimes committed against tourists visited Marmaris County in the period between 2011 and 2014. Study data was collected through document review method. This method includes analysis and review of current records and documents (Bowen, 2009). Relevant data was collected from records accessed upon permit issued by the Marmaris Public Prosecutor's Office. Hence, it was attempted to make sure that acquired data was part of real judiciary investigation. Within the scope of this research, data processed in the investigation logbook of the juridical information system of the Marmaris Public Prosecutor's Office from the period between 2011 and 2014 was utilized.

Findings

According to demographical findings of the research, females, 25-59 age group, employed ones, singles, and Britons among the tourists visiting Marmaris are in higher risk group compared with other groups. Based on these research findings, the most frequently committed crimes against foreign tourists visiting Marmaris are robbery, injury, violation of immunity of residence and sexual assault, respectively. Especially, robbery has been prominent crime type which is reported by other researchers as well. The relationship between change in number of tourists with respect to years and number of crime is another essential finding of this study. However, it is necessary to consider other effective influential variables in order to conclude that this relationship can be explained by comparison of these percentage changes captured along the period between 2011 and 2014.

Result

Similarity exhibited by data, covering the recent four year-period, within themselves and their conformity to findings reported by previous studies carry significant messages to the managers in tourism sector in Marmaris destination. According to the research findings, groups subject to crime risk, months and crime types were presented under certain titles for attention of managers in this sector for bringing resolutions to these problems. It is clear that efforts that will be exhibited by managers to resolve these issues are important not only for this specific destination but also reputation of Turkey. There are two options for public administrations against crime problem in tourism destination. The first is to preference of managers at public administrations

to stay outside of this fragile sector by giving up their roles in development of tourism. The second is to take stronger initiatives in activities concerning security and to support private sector in fighting against this problem. Additionally, establishing coordination with stakeholders at regional and national scales in order to dilute adverse impacts of security vulnerability will be one of the fundamental indicators of successful management of the tourism destination.

Based on the fact that the research was conducted in Marmaris County, acquired findings are limited with consideration of the scope of Marmaris County. Expanding this scope by conducting similar studies for other tourism destinations in Turkey would contribute in validity of these findings further. Furthermore, incidents reported as crime within the scope the present study were considered separately than terror-related incidents in a parallel approach adopted by Tarlow (2002). Conducting similar studies for other types of tourism would be interesting subjects for researchers to investigate the relationship between crime rate and tourism type. Crime attempts that can be experienced by tourists can be another research subject for future studies in terms of behavior differences with respect to their nationality and cultures.